

DISCURS HOMENATGE REINA I DAMES 2017

Reina i dames de la ciutat, membres de la Corporació Municipal, autoritats, president i membres de la Junta de Festes, reina i dames de 1968 i 1993. Senyores i senyors.

Voldria començar les meues paraules posant de relleu el gran valor de la tasca que, durant l'últim any, han dut a terme la reina i dames de 2017.

Al llarg de tots estos mesos, totes vosaltres, Verónica, Isabel, Afra, Danae i Mónica, heu demostrat el vostre vincle ferm amb la ciutat de Vila-real, a la que heu servit amb dedicació, alegria i responsabilitat. Heu sigut ben conscients de la importància del llegat que se vos havia atorgat; un llegat que es manté viu gràcies a l'entrega generosa de desenes de generacions de dones vila-realenes al llarg de la història. Un llegat que, sens dubte, sabreu traslladar també amb estima a la futura cort d'honor. La cort de la que enguany formaran part amb il·lusió la reina, Cristina Pesudo, i les seues dames Andrea, Lydia, Gemma i Gloria.

Aquesta herència festiva ve de molt antic. D'ella han sigut també dignes titulars la reina i dames de 1968 i 1993, encapçalades per Delfina Roig i Carmen Rubert. A totes les representants de les festes de Vila-real de fa 50 i 25 anys que esteu hui ací i a les que, per diferents motius, no han pogut acompanyar-nos, vull agrair-vos també haver sigut dipositàries de l'esperit de la festa de Vila-real.

[Dames 1968: Amparo Galindo, Conchín Bort, Encarnita Eixea, Mª Carmen Mirave, Mª Carmen Poré, Mª Dolores Montoliu, Mª Dolores Patuel, María Broch, Merche Agulleiro] [Dames 1993: Ana Artero, Ana Belén Barrachina, Cristina Plaza, Elena Soriano, Marina García Broch, Noemí Soler Nuria Chabrera, Raquel Bort, Silvia Artero, Susana Bautista]

El vostre exemple perdurarà per sempre entre les joves a les que hui homenatgem. Moltes gràcies per ser testimonis d'este dia tan important per a les nostres representants actuals.

Perquè el de hui és un dia per homenatjar estes joves, però també per lloar la pròpia figura de la reina i la cort. Una tasca plena de significat i valor, perquè sou vosaltres, les dones del 68 i del 93, les del 2017 i les del 2018, a les que confiem la important missió d'encarnar els valors de tot un poble i el significat de tota una festa.

Què seria de les nostres celebracions sense un símbol tan important com la cort d'honor de les festes?

Com a tot símbol, la sola imatge de la reina i les dames ens remet a tot allò que representa i que no és sinó l'esperit mateix de la festa, que tots i cadascú de nosaltres som capaços de reconèixer. És eixe esperit que ens fa sentir respecte i estima per les tradicions. El que ens fa experimentar l'alegria d'eixir al carrer i participar en els actes. La voluntat d'ofrenar als patrons. La sensació d'harmonia entre tots els vila-realencs i vila-realenques. Eixe esperit del que tots som

partícips està encarnat en estes joves a les que hui retem homenatge.

I ho fan, generació darrere de generació, com solen fer les coses les dones. Amb constància, amb empatia, amb saviesa i amb capacitat de traure-li al dia moltes més hores de les que té.

Vosaltres, les dones, sou sempre la llum de la vida, en contraposició als racons més foscos de l'ésser humà.

Per això, amb l'acte que hui celebrem ací, reconeixem la important tasca d'estes joves en pro de les festes de Vila-real, i al mateix temps, reconeixem la tasca de totes les dones en esta i en tantes altres facetes de la societat.

Hui són joves reines i dames, que en cap moment del seu regnat han descuidat altres facetes de la seua vida tan importants com els estudis. I el dia de demà seran, en base als currículums que ostenten ja estes joves, fisioterapeutes, odontòlogues, infermeres... Dones de ciència, de cultura, de salut... per citar sols uns exemples dels estudis que ara esteu cursant. Però, sobretot, estudieu o no, treballeu en un sector o un altre, i continueu en el món de la festa o no, vos desitge que aconseguiu ser allò que vulgueu ser. Que mai deixeu de lluitar pels vostres somnis.

Nosaltres, tots els que hem sigut testimonis de la seua implicació en la trajectòria festiva de Vila-real, estarem i estem orgullosos de vosaltres.

Verónica, Isabel, Afra, Danae i Mónica. El de hui és un dia molt important per a totes vosaltres, però també per al conjunt dels vila-realencs i vila-realencques. I és que este homenatge, esta pleitesia, es duu a terme, com no podia ser d'altra manera, en el marc de les festes fundacionals de Vila-real.

El proper 20 de febrer commemorarem els 744 anys des que el rei Jaume I ens atorgara la Carta Pobla, tal i com hem recordat hui en els actes que hem dut a terme en homenatge al fundador de la nostra ciutat. Han passat més de 700 anys, però els vila-realencs i vila-realencques hem demostrat, any rere any, que estimem els nostres orígens i les nostre arrels. Que mai no oblidem d'on venim.

Ens reconeixem cada dia en elements que formen part de la nostra quotidianitat, quan passegem per eixe centre de la ciutat que manté el disseny original de carrers rectes i quadriculats. Ho veiem en el nostre escut, en els escassos vestigis que queden dempeus del nostre origen medieval, como la Torre Motxa o l'Hostal del Rei. Ho pensem també quan recordem en l'hospital originari que dóna nom al barri que hui tots coneixem. Barri on he crescut i m'he criat, com molts dels que hui ens acompanyeu.

Totes eixes coses ens fan sentir plenament vila-realencs, orgullosos dels nostres orígens i el que és més important, de saber mantenir les nostres tradicions. Encara que sobre elles pesen més de 700 anys d'història.

Orgullosos de ser una ciutat menuda –*amanoseta*, com diem per ací- però, sense cap dubte, un gran poble.

De mantenir vives les tradicions en saben molt la cort de reina i dames a les que hui homenatgem. Verónica, dames de la ciutat. Amb la tasca que heu desenvolupat al llarg dels últims 12 mesos, heu passat a formar part d'una llarga cadena iniciada fa ni més ni menys que 71 anys, quan Carmen Rochera es va convertir en la primera reina de les festes de Vila-real.

Una cadena que demostra plenament el significat que se li dóna a eixa paraula: “Una sèrie de moltes anelles enllaçades entre si, que serveix per subjectar”. Efectivament, vosaltres sou les valuoses peces d'eixa cadena amb 71 anys d'història, en la qual totes esteu fermament enllaçades.

Però no sols esteu unides entre vosaltres, sinó que allò que contribuïu a nugar i subjectar és l'essència mateixa de les festes de Vila-real, fent que la tradició es mantinga sempre viva. Fent que no mai defallisca el respecte i la devoció als patrons d'esta ciutat, Sant Pasqual i la Mare de Déu de Gràcia. Fent que els seus veïns i veïnes es veguen reflectits en la il·lusió que demostreu en cada acte. I encara que, al llarg del temps, en eixes peces de la cadena canvien noms i rostres, cares i generacions, el que cadascuna de vosaltres representa és sempre etern. L'estima per Vila-real.

Per això, hui és dia també per donar-vos les gràcies. Gràcies per assumir com a propi el repte que se vos atorgava fa un any. Per

haver contribuït amb la vostra tasca a què les festes hagen sigut tot un èxit. És el meu agraïment personal, però també el de tots els que hui ens acompanyen i de tota la ciutadania de Vila-real, que ha gaudit junt a vosaltres del vostre regnat.

Sé que aquest any, per a vosaltres, ha passat volant. Sembla que fóra ahir quan vaig anunciar el nomenament oficial de Verónica i la seua cort, al saló de plenaris de l'Ajuntament. Les coses bones sempre dóna la sensació que es fan curtes; per això, en lloc d'un any, sembla que han passat tan sols uns pocs dies, intensos i emocionants.

Dies en els quals heu pogut gaudir, des d'un punt de vista diferent, d'eixos actes que, any rere any, ens fan ser autènticament vila-realencs. En 2017, heu pogut gaudir de la gastronomia i de la música, dels actes pirotècnics i d'aquells dedicats als patrons. En un mateix any heu pogut escoltar la música actual de Chenoa i els clàssics del Duo Dinámico. Heu disfrutat d'actes nous, però també d'altres tan antics com les mateixes festes, com la sempre emotiva romeria de la Mare de Déu de Gràcia, que ja té 261 anys de tradició.

I heu sigut protagonistes d'unes festes que, sens dubte, passaran a la història de Vila-real per un motiu molt important. Per la celebració, en 2017, del centenari del patronat de Sant Pasqual sobre la ciutat. Un fet històric que ha fet de 2017 un any molt especial per a tots i que, en coincidir amb el vostre regnat, fa que este encara siga més

ric en records i emocions, en moments fabulosos que a bon segur mantindreu sempre en la memòria.

De la mateixa manera que vosaltres heu sabut respondre al compromís adquirit amb la ciutat de Vila-real, esperem que també tots nosaltres i tota la ciutat haja sabut respondre cap a vosaltres amb igual dedicació. En nom propi i de la resta de la corporació, vos demanem disculpes si alguna vegada no hem estat a l'alçada de la vostra tasca, entrega i il·lusió.

En este sentit, vull agrair també la feina entregada i constant de la Junta de Festes de Vila-real, del seu president, Jose Pascual Colás, i de tot el seu equip, que han cuidat de la reina i de la seua cort en tot moment, perquè les forces mai no defalliren. També un agraïment molt especial a les penyes de Vila-real i al seu president, David Garcia, perquè amb persones tan amants de la festa com ells s'aconsegueixen grans coses. Entre elles, haver fet de les festes de 2017 unes celebracions històriques i amb rècords de participació.

També és moment de donar-li les gràcies a les famílies de la reina i dames de 2017. De forma molt especial als seus pares i mares: Isidoro i Sonia, Carlos i Conxita, Miguel i Mari Carmen, Enrique i Ester, Jose Manuel i Paqui. Vosaltres heu aconseguit, en primer lloc, traslladar a les vostres filles l'amor per les festes. Des de ben menudes, les heu dut a què gaudiren de cada acte, els heu contagiats eixa il·lusió que fa que, mesos abans de les festes, ja tingues els dies marcats en roig en el calendari. Així ho heu viscut a

casa des de sempre, i ara, les vostres filles formen part de la història de les festes i de Vila-real.

Vull dir-vos que ens sentim molt orgullosos de com ho han fet esta reina i dames. I sabem que, en part, és gràcies al suport que els heu donat durant tots estos mesos. Heu patit com ningú els nervis pels actes més importants, heu revisat l'estat de pentinats i vestits, heu sabut si estaven cansades o els quedaven forces, heu rigut amb elles, i en ocasions, han sigut les llàgrimes les que expressaven l'emoció i l'alegria.

Per això, per tots eixos esforços que heu fet per a fer més senzill este llarg camí de festa, però també de compromís i feina, moltes gràcies.

Ara, eixa cadena de valuoses anelles de la que parlàvem abans, pren en 2018 uns altres rostres i uns altres noms. Seran la reina, Cristina Pesudo, amb totes les seues dames, Andrea, Lydia, Gemma i Gloria, les que encarnaran la festa de Vila-real.

A bon segur que Verónica i les seues dames demostraran amb la nova cort la seua generositat i la seua complicitat, ajudant-les en allò que puguen perquè el seu regnat siga també tot un èxit.

És propi de la nostra cultura mediterrània. Quan un cicle festiu acaba, ens eixuguem les llàgrimes i oblidem ben prompte tot els esforços, els horaris intempestius, els imprevistos... Oblidem el que ha costat organitzar concerts, actes taurins, quadrar horaris i

programacions. A tot això li dediquem un llarg sospir que concentra tot un any de feina i una sensació agredolça de malenconia. Però al dia següent ens alcem de nou.

I comencem a pensar en qui ens agradarà que actue enguany en els escenaris dels concerts de Sant Pasqual. O quina ramaderia podria obrir la programació de tancaments. O qui podrien ser la nova reina i dames de les festes.

Amb eixe esperit optimista i mediterrani vull acomiadar-me de vosaltres, Verónica, Isabel, Afra, Danae i Mónica. Ha sigut un honor i un plaer compartir el vostre any de regnat. Vos desitge que els llaços d'amistat que heu aconseguit crear es mantinguen fermament units fora d'este cicle festiu, i que les vivències i experiències compartides durant este any siguen les protagonistes de moltes xarrades i trobades en el futur. No desaprofiteu mai l'ocasió de mantenir viu l'afecte que vos teniu.

Però no vull que sentiu nostàlgia. Deixeu simplement que la història de Vila-real continue escrivint-se. Perquè vosaltres ja hi formeu part per sempre, amb lletres majúscules, d'eixa bonica història.

Moltes gràcies també al personal de l'Auditori per fer possible, un any més, este emotiu acte. I moltes gràcies a tots vostés per la seua atenció.

Molt bona nit i visca Vila-real